

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Nagyedvre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,

hova ugy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Iparos ifjak.

Most, a nyári évadban sok dolguk akad iparos ifjainknak. Egyesületük, melyet nagy ügybuzgósággal és háttartalan lelkesedéssel alapítottak meg, ilyenkor ad csak voltaképpen életjelt magáról, mert ime, most bő alkalom nyílik nyári táncmulatságok, kirándulások és színi előadások rendezésére és mondjuk ki mindjárt az eredményt is: az e fajta vállalkozások rendszerint kiváló sikerrel szoktak járni.

Mindenestre szép és dicsérendő dolog az egymás közt való érintkezés ápolása s a társasélet fontartása, különösen a gyorsan hevülő ifjuságnál. Őszintén tanácsoljuk is, hogy az egyesületi szellemet továbbra is az ügylőz méltó szorgalommal fejlesszék, mert ezzel is közelebb jutunk mindnyájunk régi ohajtásához, hogy tudniillik az iparos osztály díszesen töltsen be az őt megillető helyet a magyar társadalomban.

Az iparosok számottevő kasztját képezik a nemzetnek, amit a gyöngébbek kedvéért mindenkor kötelességünk hangoztatni. Aki nemzete sorsát figyelemmel kíséri, ha maga nem is éppen iparos, bizonyára az iparosok összes mozgalmait is érdeklél. Ezt tesszük mi is és mivel csak a jóakarát vezérel bennünket, iparos ifjaink megbocsájtják majd nekünk, hogy őket, azaz szereplésüket a jelen sorokban kritika tárgyává tekintjük.

Mint, főnnebb is kifejeztük, az iparos ifjak egylete a nyári évad alatt szaporán rendezgeti a mulatságokat. Eltekintve attól, hogy ezt nagyon helyesen teszik, szabadjon kérdezni, mit tesz egyebet ezen kívül? . . .

Sajnálattunkra kell kijelenteni: nem azt és nem annyit, amit és amennyit tennie kellene, hogy céljának teljesen megfeleljen. Mulatságok rendezéséről minduntalan látunk és kapunk meghívókat, azok megtartásáról minduntalan értesülünk a lapokból; de hogy az iparos ifjak maguk között és egymás buzdítására kibeszérel hangversenyeket rendezzenek, saját iparkodásuk eredményéből kiállításokat állítsanak össze helyiségükben, amely által a nagy közönség figyelmét magukra vonják és pártolását megnyerjék, amely által mindenki büszkeségtől dagadó kebelével nézné fejlődésüket s haladásukat, továbbá, hogy az egyesületben humoreszkek helyett minél sürűbben szakmájukat érdeklő felolvasásokat tartsanak s azokat két füffel meg is hallgassák; egyes nagyobbabású gyárak megtekintésére tanulmány-kirándulást rendezzenek: minderről, sajnós, keveset vagy éppenséggel semmit sem hallunk.

Pedig ez volna tulajdonképeni célja az iparos ifjak tömörülésének, ez vezetné őket a későbbi években arra az utra, mely anyagilag és erkölcsileg boldogulást eredményez.

Ne mondja itt senki ellenvetésül, hogy igenis, mi rendeztünk már kiállításokat, tartottunk már szakfelolvasást stb., mert nem elég ám évente egyszer fölbuzdulni, hanem az iparágak tökéletesítése iránt állandóan főnn kell tartani az ifjak figyelmét, állandóan és szakadatlanul szítani kell a tüzet, hogy az ki ne aludjék, sőt mind nagyobb lobot vessen.

Ez az egyesületek feladata. Mint minden hiba föltárásánál, ugy most is, akarva, nem akarva, a külföldre kell hivatkoznunk, hol minden tekintetben helyesebben és magukra nézve czélszerűbben gondolkoznak az ifju iparosok. Elég, ha Németországra utalunk és kezünkbe vesszünk egy bármikori ilyenmő szaklapot, hát csodálattal fogjuk olvasni, hogy mennyi sok apró egyesület rendez kis időközökben kiállításokat, mennyi pályadíj tüzetik ki egyes tárgy művészi elkészítésére, szóval mennyire gyakorlatilag fogják fel ezek a németek az életet.

Pedig a német ifjuságban korántsem találjuk föl azt az ifju tüzet, a minden némesért való lobbanékony lelkesedést, mint a miénkben. Ha ez ugy volna, a világ csodái készülnének odakinn minden téren.

S a mi ifjaink, hiába! nem tudják kellőképen fölhasználni istenadta temperamentumukat és nem venni észre rajtuk a külföldi virágzó állapotok után való törekvést, hanem csak czammognak a maguk utján, mintha csak a „muszáj“ vezérelné őket.

Ez, kérem, maradjék!

Mi magyarok mindig szeretünk előhozakodni a mi óriási haladásunkkal, a mi európai nivónkkal, hát legyünk akkor azon, hogy ne csak szavunk, de tettünk is hirdesse ezt.

Szíveljék meg e sorokat az iparos ifjak egyesületei és ne pusztán a mulatozásban szeressék meg az összefűző egyleti szellemet, hanem folytonos önképzéssel emeljék magukat az iparosok díszes magaslatára. Ne a szavalásban és a táncrendezésben versenyezzenek, de iparkodjanak egymáson túltenni a munka terén.

A románok mozgalmá.

Aradról írják nekünk, hogy az ottani Tribuna Poporului című román ujság, foglalkozva a magyar lapoknak a románok passzivitásának fölhagyásá-

ról szóló cikkeivel, nyíltan az aktivitás mellett foglal állást. Kijelenti az idézett lap, hogy a román nép nemcsak hogy nem táplál dákóromán érzelmeket, hanem magyarországi oláh ember hűséggel ragaszkodik a királyhoz és a hazához. A románok vezetői e cikik szerint a jogtipró kormányok ellen izgatnak, hisz már rég dákórománá tehettek volna a népet, ha ez lett volna a céljuk. A vad vezetők honaruló czéljairól szóló föltetés a Tribuna Poporului szerint csak arra való fogás, hogy a románok ne közeledjenek a magyarokhoz s elessenek az állami élet jótéteményétől. A kormány — ugymond — számít arra, hogy a románok ragaszkodni fognak a föloszlott nemzeti komité elveivel, mint a vak a kerítéshez; attól nem mozdulnak el és ebben az esetben könnyebben fog menni a magyarosítás.

Választmányi ülés.

— Beküldetett. —

Az EKE. alsófehérvármegyei osztályának választmánya f. hó 14-én délelőtt tartotta ülését Csató János kir. tanácsos, alispán elnökle alatt. Elnöklő kir. tanácsos alispán üdvözölvén a választmányt, az első tárgyal elhatározta, hogy f. hó 22-én, szombat, egy napra terjedő kirándulást rendez a hegyaljai Kecskékőre. A társaság Enyedről reggel 5 órakor indul és Krakkónál gr. Teleky Gyula László parkjában villásreggelit fogyaszt és onnan ökörszekereken és háti lovakon indul el a középkori várromokkal körülvett gyönyörű fekvésű Kecskékő megtekintésére, hol is két órakor délután vadászedet rendez. Részvételi díj, amelyben benne foglalatik a Krakkótól Kecskékőig ökörszekereken vagy háti lovakon való átrándulás, továbbá a villásreggeli és ebéd, hölgyeknek 2 frt 50 kr, uraknak 3 forint. Tekintettel pedig arra, hogy az EKE. helybeli alosztálya már régebb idő óta kirándulást nem rendezett, kívánatos volna, ha a közönség minél nagyobb számban jelentkeznék, annál is inkább, mert e kirándulásnak nemcsak nagy fontossága van, hanem a kirándulás célja is Erdélynek legszebb fekvésű helye, magába foglalva azokat az örökbecsű és történelmi nevezetességű középkori várromokat, amelyek oly sok nagy és eseményekben gazdag nemzetiségi és politikai kérdések megvitatásának voltak tanui, s amelyek büszkén hirdetik és fogják hirdetni örök időközön át nagy, fontos horderejüket és jelentőségüket. Ezek után áttért a vá-

TÁRCZA.

Utközben,

vagy

ki-ki a maga izlése szerint.

I.

A postakocsin.

— Ugyan Mihály bá', melyik hely a legolcsóbb a szekéren?

— Nem te vagy a molnárék Rózsija a pataksorról?

— Vagy igen. Hát ismer, Mihály bá'?

— Ismerlek hát. Elkerülök néha a kádár szomszédokhoz, aki rokon. Aztán meg csak megnézi az ember a csinos vászoncelédet is.

— Szemről én is ismerem ám már régóta, Mihály bá'. Sose hittem volna azért, hogy ügyet vetett rám.

— Biz ugy van pedig. Hát a legolcsóbb hely ez itt ni mellettem. Csak egy pengő az ára a városig. Mi járatban is vagy arra, hugocskám?

— Megyek a nénémhez, aztán viszek neki egy kosárral vaját, meg tojást.

— Addsa hát azt a kosarat, majd csak idefér az ülés alá. Így legalább nem fizetsz érte.

— Tessék a pengő.

— Köszönöm. Az uton még majd adok is valamit érte.

— Ugyan mit?

— Azt nem mondom meg, mert meglepetés. Na de most fel izibe', mert indulunk.

— Beh jól ül az ember idekivül. Meleg sincs, meg az eső ellen is védve vagyunk. De szép lehet az, Mihály bá', mindig csak így utazgatni.

— Az ám, ha nem mindig ugyanazt az utat járatnák az emberrel! Vagy ha néha-napján ilyen csinos ülő szomszéd akadna.

— Milyen szépeket tud mondani, Mihály bá'!

— Csak ugy mondom, ahogy van. Mennyi idős is vagy te most, Rózsija?

— Tizenhét esztendő. Azt mondta a néném, ha tizenhét leszek, jőjjenek be a városba, majd ad ó hozományt. Azért megyek is be. Nagyapa meg azt mondja, hogy ha férjhez megyek, hát ide adja a kis malmot, az esés előltit. Csak valami derék molnárlegény kellene, aztán rendbe' volna minden.

— Engem ugyse! rajtam is elkelve egy ilyen takaros kis feleség! Az őrléshez is értek, hiszen nyolcz évig voltam legénye a kéthalmi öreg molnárnak, Bokrosnak.

— Ejnye, de jó volna ez így!

— Hát tetszem én neked, Rózsija?

— Nem tagadom; eleget néztem is utána.

— Igaz-e? Hiszen akkor akár mindjárt meg is kerlek. Csak attól tartok . . .

— Mitől, Mihály bá'?

— Tizenhét vagy, ugy-e? Aztán tudsz-e már jól csókolni?

— Ugyan, Mihály bá'!

— Hja, lelkem, azt tudni kell ám . . . megállj csak, meg is próbálom tüstént . . . így la, elég jól megy . . . no, ez már jobb volt! . . . ejha, ez még már nagyon jó volt! Itt a kezem, nem disznóláb! Üss bele lelkem!

— Szivesen, Mihály bá'. Na nézze meg az ember! De hát igaz is, hát a meglepetés?

— Vagy ugy? Meg akartalak csókolni utközben, mert olyan szemrevaló jószág vagy!

— Ugy-e? Aztán mindegyikkel így tesz? De hiszen nem is utazik többet bakkon, ha azt akarja, hogy hozzá menjek!

— Jól van no! Hanem hát legalább tarts jól azért, amit ilyen mód el fogok mulasztani!

II.

A vasuton.

— Miért is utazunk mi tulajdonképen Olaszországba, Gyuri?

— Így kívánja a divat, édesem; a nászut kell hogy arra vezessen. Aztán a napos Itália gyönyörű, káprázatos ország, hol a pompázó természet, a csodás múkincsek és a szép asszonyok láttára megdobbann a sziv . . .

— Csakhogy én nem akarom ám, hogy a te szived más asszonyok láttára megdobbannon . . .

— Hogy is ne? Hiszen ez csak képletileg van mondva! A szépséget meg csak szabad megcsodálni . . . platonice . . .

lasztmány az ülés legfontosabb tárgyára, t. i. arra, hogy elnöklő alispán, ki 1892. óta oly fényesen tölti be hivatását, sokoldalú elfoglaltságára és arra hivatkozva, hogy ezen állást egy fiatal, sokat tenni tudó és akaró erőre kell rábíznai, bejelentette, hogy eddig viselt elnöki állásáról kénytelen lesz lemondani.

Addig is, míg a választmány, illetőleg a helybeli alosztály rá fog térni e kérdés tárgyalására, nem hagyhatjuk szó nélkül és vissza kell tekintenünk arra a 7 esztendei önfeláldozó, tevékeny, minden fáradságot nem kimélő munkálkodásra, melylyel alispánunk ez állást betöltte. A megye közszeretében álló első tisztviselője, kiről mindannyian tudjuk azt, hogy e minőségben milyen óriási anyagot dolgoz fel nemcsak a közigazgatási, hanem különösen a lefolyt nemzetiségi kérdésekben, mint a megye alispánja ezek mellett milyen bokros érdemeket szerzett a lefolyt 7 év alatt e téren is és most vissza ohajt vonulni. A természettudós, az ornithologus, a nagy közművelődési kutató elvégzett nagy munkája után pihenni kíván, és csakis közigazgatásunk keretében elfoglalt díszes állásának ohajtja további munkálkodását szentelni. Az alosztály minden egyes tagjának rokonszenve kísérte elnöki működését, és miután a választmányi ülés az évi közgyűlést f. évi szeptember 6-ára tűzte ki és annak tárgyai között benne van az új alapszabályok megvitatása és a visszalépő tisztviselőknél újakkal való fölcserélése, tehát ezen az ülésen lesz majd csak aktuális a fent említett kérdés megvitatása, előre gondolkozniuk kell, hogy az elnöki tisztet egy olyan fiatal erő kezeire bizzuk, aki elődjének nagy munkáját és végzett fáradozását méltányolva, azon a megkezdett uton haladva, olyan fényesen töltse be hivatását egy olyan elnök után, kinek működését az alosztály történetében arany betűkkel fogja megörökíteni; különös tekintettel pedig arra, hogy közönségünk fel tudja fogni az EKE helybeli alosztálya nagy fontosságát közművelődési szempontokból, nagy érdeklődéssel és előre jól megfontolt számakkal fogja a majdan megüresedő elnöki állás betöltésének kérdését megoldani.

Az ülésnek több tárgya nem lévén, az elnök az ülést berekesztette.

Tanügy.

A vizaknai állami elemi népiskola értesítő-jéből.

A vizaknai állami elemi népiskola igazgatósága az idén először ad ki értesítőt. A Takács István igazgatótanító által szerkesztett értesítő bevezető cikkében az iskola rövid történetét ismerteti. Ez ismertetés szerint a vizaknai állami elemi iskola 1875. évi február hó 10-én állított fel, még pedig olyképp, hogy a vizaknai ev. ref. egyház átadta az állami iskola használatára 3356 frt értékű iskolaépületeit, 54 frt értékű fölszerelési eszközeit és 121 frt 70 kr értékű taneszközeit. Az állami iskola első tanítója Takáts Mózes, Márk Pál és Ujvári János voltak. Takáts Mózes tanítóról az értesítő a következő szép emlékeket eleveníti fel:

Takáts Mózes, született Nagy-Enyeden, 1824. év június 7-én. Tanulmányait az ottani Bethlen-főtanodában

kezdte, hol a bölcsészetet, jogot és teológiát is bevégezvén, az 1848/49-ik tanévre az ottani főtanodához köztanítónak nevezetett.

Kiűtvén a szabadságharcz, előbb a nagyenyedi nemzetőrök közé, majd a Bem táborába állott s mint honvéd káplár végig küzdötte a szabadságharczot.

Részt vett az első szebeni, vizaknai és piski csatákban s jobb lábán súlyos sebet kapott, melyben haláláig szenvedett.

A szabadságharcz elnyomása után a császári hadseregbe soroztatott s Olaszországba, Milánóba vitetett, hol 1 évi sanyaru katonáskodás után — midőn a theologusok általános kegyelmet kaptak — haza bocsáttatott.

Ekkor üresedett meg a vizaknai ev. ref. főtanítói állás, melyet, papi állások hiányában, örömmel fogadott el. Első évben csak nagy nélkülözésekkel élhetett, mivel fizetése alig tett 150 frtot, de a következő évben az egyház, képzettségét méltányolva, fizetését rendezte s Vizakna városa is 200 frt, majd 1869-től 260 frt évi segélyt szavazott meg részére.

1875-ben a felekezeti iskolák államosítottván, igazgatótanítónak nevezetett ki.

Ezen állásában működött 1894. év szeptemberig, amikor megrongált egészségére való tekintetből 250 frttal nyugdíjaztatott.

Azonban a népoktatás mezején eltöltött 43 évi lelkiismeretes munka által megérdemelt nyugalmat csak rövid ideig élvezhette, mert 1896. év július 19-én kiragadta őt a halál körükből.

S most pihen társaival együtt a temetőnek csendes magányában.

Virraszon áldott emlékü felett a soha el nem muló kegyelet!

1880-ban Trefort Ágoston, akkori vallás- és közoktatásügyi miniszter látogatta meg az iskolát. A lefolyt 24 év alatt az állami iskolánál mindig 4 tanerő működött, 2 a fiú és 2 a leány-osztályban.

Az 1898/99. tanév történetéből kiemeljük a következőket: A tanév szeptember 8-án kezdődött. A szorgalomidőben a tanulás folytonos volt, azt sem járványos betegség, sem egyéb körülmények nem akadályozták. Gyászünnepélyt rendezett az iskola Erzsébet királynék halálesete alkalmából és megünnepelte márczius 15-ét. Földrajzi és természetrajzi szemléletek czéljából a növendékek két kirándulásban vettek részt. Köszönetet mond az értesítő Kaeszner Frigyesné urasszonynak, ki szegénysorsu növendékek jutalmazására 6 frtot adományozott. A tanulók létszáma a lefolyt tanévben 189 volt, magyar anyanyelvű 160, román 20. Az érdemsorozat szerint jeles osztályzatú volt a IV-ik fiú-osztályban: Gergely Ödön, Szabó László, Herepei Károly. Az I-ső leány-osztályban: Huszár Erzs. A II-ik leány-osztályban: Hermecey Róza, Rózsa Ágnes. A III-ik leány-osztályban: Koppándi Zsuzsa, Rácz Zsuzsa. A IV-ik leány-osztályban: Bójtai Eszter, Tomanics Ida. Az V-ik leány-osztályban: Huszár Róza, Patku Irén. A VI-ik leány-osztályban: Ambrus Ilona.

Tudnivalók a jövő tanévre. Az 1899/1900-ik tanévre a beiratások szeptember hó 1-től 6-ig eszközöltnék.

Felkéri az igazgató a t. szülőket, hogy a megnevezett időben és személyesen hozzák fel gyermekeiket beiratni.

A beiratás alkalmával 1 korona fizetendő. Beiratkozó tartozik a következő adatokat magával hozni: 1. mult évi értesítőt, 2. himnlőltási bizonyítványt, 3. születési adatait és végül jelenlegi lakasa czimét és házszámát.

Nyilvános számadás.

A nagyenyedi kereskedő ifjak f. évi július 9-én megtartott nyári mulatságának bevétele 181 frt 20 kr, kiadása 151 frt 20 kr volt, maradt tehát a „Nagyenyedi szegény tanulókat segélyező kör“ javára 30 frt.

Jegyeiket megváltották a védnőkök közül: Fesztinger Dávid 7 frt, Bisztricsány Lajos, Cirner J. József, ifj. Graef János, Korbuly Bálint, Lázár Adolf, Vajda Péter, Vásárhelyi Károly 5—5 frt, Harmath Miklós 4 frt, Grünfeld Dávid 3 frttal.

A rendezők közül: Bogdán Lajos, Fürst Lajos és Hollós István 2—2 frt; Bilitzky József, Cirner Dezső, ifj. Katrovits Antal, Komjátszegi Lajos, Marginean Gyula, ifj. Melás János, Olteán Simon, Pécsi László, Pálffy József, Pánczél Károly, Vári Béla 1—1 frttal.

A vendégek és a mulatságot pártolók között: Török Bertalan 5 frt, Heinrich Frank és fia (Lincz) 3 frt, Bartha Ferenczné, Bernád Hermann, Bettelheim Max és társa (Budapest), Egressy István, Harkai Ede (Budapest), Klimont Salamon és fia (Bécs), Krausz és Lackenbacher (Bécs) László-malom (Nagy-Várad), Lőrincz István, özv. Márton Martonne, Máthé István, id. Melás János, Oláh Viktorné, Péter E. (Bécs), Polonyi Domokos, Rainer M. F. (Bécs), Ravai Nagy Gyula, Rácz Lajosné, Rosenthal Márton (Bekés-Csaba), Scherg Vilmos és társa (Brassó), Selmecey István, Sillmann Nándorné, Sipos A. Gyula (Kassa), Székely Istvánné, özv. Tomai Pálné, Tapics József és fia (Budapest), Varga Mártonné 2—2 frt; özv. Gazsa Sámuelné 1 frt 50 kr; Albu Albert, Barabás Sándor, id. Baráth Bálint, Benedek Sándor, Bernád Regina (Budapest), Boros Lujza (N.-Szeben), Coponyi Márton utazója (Brassó), Császár Zsuzsika, Csató János, Csűr Károly, Dán József, Debreczeni Kováts Sándor, ifj. Debreczeni Károly, Domán József (Szeged) Drágics Péter, Erdélyi Ernő, Erdélyi József, Feig és Siebenänger (Gárkan) ifj. Folyovics Sándor, Gajzágó Béla, Gelb Fülöp (Gyulafehérvár), Hajnalfy Károly, Heller Gusztáv utazója (Bécs), Incze Miklós, Izsák Salamon, Kandeis Gyula (Bécs), Keresztes N. Imre, Klász János, Králik Vilmos, Makovitska Ottó, Marosán Imre, Márton József, Máthé Áron, Pergel Antal, Purcher Alfouz (Bécs), Polgári György, Papeszku Szilvia (Zalathna), Prohászka Sándor (Budapest), Schlesiinger Albert (Kassa), Schütz Béla, Selmecey Artur és Jenő, Sikovszky Jakab, Szász Károly, Takáts Márton, Tatar Miklós, Tapics József utazója (Budapest), Ujhelyi József, özv. Veress Jánosné, Zayzon Jenő (Csongor), Zergel Lajos és Sándor 1—1 frtot; Kiss István 70 krt felülfizettek.

Nyilvános számadás.

A toroczkói társaskörnek f. hó 2-ikán tartott nyári tánczvigalma alkalmával felülfizetni szivesek voltak: Méltóságos Thorotzkay Lajos 9 frt 20 kr. Erdélyi Elemér, Festinger A. Dávid 3—3 frt. Mészáros Farkas

— Kikérem magamnak még a platonismust is! . . .
— Amint akard szivecském. De hát téged csak csodálhatlak?

— Kötelességed. Hát még mit talál az ember ebben a — gyanus országban?

— Az első ut Velenczebe vezet, a lagunák híres városába, Tizian remekeihez és Bellini káprázatos szöke madonnáihoz . . .

— Ugyan Gyuri! Követelem, hogy ezeket a szöke madonnákat azonnal verd ki a fejedből! Hát a feleséged, aki barna?

— Hiszen azért szeretem. Veronában felkeressük Capulet Julia siremlékét; ezt mindenki teszi, aki nász-uton van. A legtöbben, igaz, csak hazaérkezve kezdik irigyelni a korán elhunytat, hogy házassága oly rövid ideig tartott . . .

— De Gyuri!

— Igen. Onnan Bolognába megyünk.

— Ahova azok a híres kutyák valók? Ugy-e veszel nekem egyet?

— Édes fiam, a valódi bolognai kutyafaj már rég kivészett; még korcsot se találsz belőlük Bolognában.

— Hát akkor minek megyünk oda?

— Hja, hát szokás. De hol is vagyunk vajjon? A vonat megáll, tíz percnyi tartózkodás.

— Nézzed csak, Gyuricza, milyen barátságosan lobog a láng ott annak a váróteremnek a kályhájában! Nem szebb volna-e, ha ezt az estét a meleg kandalló mel-

lett, egymáshoz simulva töltենék, mint hogy a sötét, viharos éjben a messze távol felé döcögünk?

— Persze, hogy persze, drágám! Ha nem bánod, hát akkor . . .

— Akkor?

— Ki is szállunk és . . .

— És?

— És ahelyett, hogy Olaszországba mennénk, szállodákat és muzeumokat hajszolva, inkább meghuzódunk itt ebben a csendes kis községben és néhány hétig csupán magunknak élünk!

— Oh, Gyurka, milyen fenséges gondolat. Hamar a podgyaszt! Ugy is elrontottad minden kedvemet ettől a veszedelmes Itáliától . . .

— Hahahahuhuhuhuhooó . . . Hiszen csak azt akarom, mert különben hogyan bírtalak volna reá a kiszállásra? Jer, édes cicizám, siessünk a kandalló mellé, aztán az majd dudol nekünk egyet-mást, szépet . . .

— Te is szereted ezt a zümmögést? Ugy kettesben, egészen egyedül, milyen kedvesen, szépen . . .

— Akár Olaszországban, drágám!

III.

A kerékpáron.

— Jó napot, Miss Ellen!

— Ön az, Mr. Blue? Már itt van? Jöcskán spurtolhatott, hogy már elért!

— Ugy van. Beszélni valóm van.

— Nos?

— Házassági ajánlat.
— Oh itt az országuton, egyik kerékpártól a másikhoz?

— Ugyanaz, mint karszékűl karszékhez. Anyagi viszonyaim ismeretesek. Az önéi szintén . . .

— Én nagyon el vagyok ám kényeztetve, Mr. Blue!

— Tudom. Már béreltem egy kis házat, amely az ön igényeinek meg fog felelni.

— Szeretek színházba járni.

— Páholyunk lesz az operában.

— Akkor hát well. De hát apa?

— Már beleegyezett.

— Tehát beszélt vele?

— Mindent rendbe hoztunk. A főkérdés: elfogadja az ajánlatomat?

— Well, megkísérelm.

— Helyes, Miss Ellen. Hajlandó a kerékpáron az eljegyzést egy kis csókkal megpecsételni? Elég biztosan ül ehhez?

— Hogyne! Hiszen ezt tanuljuk a kurzuson.

— Nagyon jó. Akkor hát egy, kettő, három . . . Goddam, ez jól esett! Talán még egyszer?

— Elég volt, Mr. Blue. Folytatása következik.

— Well, Miss Ellen, az első fejezettel meg vagyok elégedve. A folytatást eljatszunk — taudemen.

2 frt 20 kr. Magyar Bertalan, Asztalos Gábor 2—2 frt. Csongvai Béla, Kerekes István, Botár János, Léb Adolf 1 frt 20—1 frt 20 kr. Tángel József, Balogh György, Tordai János 1—1 frt. Veress István 90 kr. Czupor János 70 kr. Dr. Fodor Mózes, Csiky Viktor, Székely János 50—50 kr. Sztary Róbert 40 kr. Placsintár János, Asztalos Sándor, Csipkés Albert, Spáda Endre, Bálint János, László Antal, Menzel István, N. N. 20—20 krt.

A tisztelt felülfizető urak fogadják a társaskör hálás ismerését. Teljes tisztelettel

Tángel József,
pénztárnok.

Vegyes hírek.

— **Olvasóinkhoz.** Azon t. előfizetőink részére, kiknek előfizetése e hó elején lejárt, mai számunkhoz postautalványt mellékelünk és tisztelettel kérjük, miszerint e postautalványok felhasználásával előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.

— **Herman Ottó** kiváló tudósunk a napokban visszatért havasainkról Nagy-Enyedre. Zalathán meglátogatta Lukács Bélát és jelenleg a havasokon szerzett gyűjteményeit rendező Csató János alispánunk vendégszerető házában; tegnap a Virágos-völgybe tett kirándulást, a napokban pedig Brassó vidékére tesz nagyobb tanulmány-utat.

— **Lukács László pénzügyminiszter Sepsiszent-György diszpolgára.** A székekesség ezen egyik legkiválóbb gócpontja Lukács László pénzügyminisztert a napokban tartott közgyűlésen egyhangulag és nagy lelkesültséggel a város diszpolgárává választotta meg. A pénzügyminiszter a megtiszteltetést szép levél kíséretében köszönte meg úgy a város közönségének, mint Gödri Ferencz polgármesternek.

— **Eljegyzés.** Will Károly postafelügyelő leányát, Will Adelt vasárnap jegyezte el Sallak Andor helybeli postahivatalnok. A nagymérvű közbecsülésben álló család e jelentős eseményét jól eső örömmel fogja tudomásul venni városunk közönsége s magunk részéről is gratulálunk úgy az örömszülőknél, mint a fiatal jegyes párnak.

— **Ezüst lakodalmom.** Városunk egyik derék, szorgalmas és közbecsülésben álló polgára, Gerendi Gusztáv vendéglős és cipészüzlet tulajdonos ünnepelte vasárnap nejevel Willersdorfer Klárával példás egyetértésben töltött házasságának 25-ik évfordulóját. Gyermekai, közeli és távoli rokonai, a ház jó barátai, törzsvendégei voltak részesei ez örömnapiak s gyönyörködtek a szép családi ünnepélyben, mely a családi körben ebédrel vette kezdetét, estvére pedig a ház jó barátait, a jóhírű vendéglő törzsvendégeit egyesítette és ez utóbbiak között Szász József központi járási főszolgabíróval élükön az állami, megyei, városi tisztikar számos tagja jelent meg, engedve a szíves meghívásnak. A magyaros vacsora folyamán nem egy pohárköszöntő méltatta az ünnepelt házaspárt, majd a fiatalok táncra perdült és a kedélyes, magyaros multság a késő éjjeli órákban is együtt tartotta a vidám vendégeket az ünnepelt vendégszerető hajlékában. Magunk részéről is kifejezzük szerencsekívánatunkat és azon óhajunkat, hogy annak idején a derék házaspár aranylakodalmáról is megemlékezhesünk.

— **Hymen.** Egy előző hírünkben emlékeztünk meg id. Gerendi Gusztáv polgártársunk ezüst lakodalmáról és ime ismét nevével foglalkozunk, de most fiatalabb kiadásban. Ugyanis alig zajlott le a boldog szülők ezüst lakodalma, — kedden, e hó 18-án ifj. Gerendi Gusztáv, a jubilált házaspár fia, cipészmeister, vezette anyakönyvvezető elé és papi áldásra Szöllösi Ferencz timármester és neje Kiss Julcsa szép, fiatal leányát Szöllösi Saroltát. A polgári és egyházi kötetést a menyasszony szüleinek házában vidám nász-lakoma követte. Áldást, szerencsét kívánunk a fiatal párnak.

— **Az ipartestület köréből.** Az ipartestület titkár-választására vonatkozó multkori hírünk kiegészítésül megemlítjük, hogy az új titkárt szombaton, azaz folyó hó 8-án este az előjáróság választotta meg egyhangulag; másnap, vasárnap délelőtt az ipartestület közgyűlést tartott, mely közfelkiáltással Winkler János kereskedőt választotta meg elnökké. Iparosaink az ipartestület felvirágzását várják mindkét választástól.

— **Fellegszakadás, tüzvész.** E hét első napján iszonyú fellegszakadás öntötte el Tótfalud községét, mely amellet, hogy a terményekben sok kárt tett, emberáldozatot is követelt. Ugyanis egy szegény felkegyelmű asszonyt elkaptott a rohanó ár és a magán segíteni nem tudó abba belefult. Ugyanazon napon Czelnán is nagy égihaboru dult, mely alkalommal a villám becsapott egy házba s úgy az, mint egy szom-

szédház földig égett. Egyáltalán a környéken naponta lezajlik egy-egy égi háboru, folytonos rettegésbe tartva a gazdaközönséget és a szegény földmives népet.

— **A vizaknai sósógyógyfürdőt** f. hó 15-éig 520 állandó és 9600 átfutó vendég látogatta.

— **Czipészipari szakiskola.** A nagyszombati állami segélyezett bór- és czipészipari szakiskolánál, melynek tanulmánya 8 különféle rendszerű varrógéppel, ezek közt egy gomblyuk-kivarró gép elektromos hajtóerővel, valamint a modern czipészetnek összes kisebb segédgépeivel van berendezve, a nem Nagy-Szebenben lakó czipészek és csizmadiaik részére egy rendkívüli szaktanfolyam tartatik. A tanfolyam kezdődik augusztus 21-én és végződik szeptember 3-án. Az oktatás magyar és német nyelven naponként d. e. 8—12-ig és d. u. 2—6 óráig történik. Az oktatás teljesen ingyenes. A tanfolyam tantárgyai a következők: a mintarajzoláshoz szükséges mértani előismeretek, mintarajzolás és szabás, lábtanulmányok, mértékvétel és anyagtan. A tanfolyamon résztvevők részére ingyenes lakás és ágyról a szakiskola felügyelő-bizottsága gondoskodik. Mindazon segédek és mesterek, kik magukat a mesterségükben tökéletesíteni akarják, jelentkezzenek irásban vagy szóbelileg Schuster Márton igazgató ur mint a felügyelő-bizottság elnökénél.

— **Schliemann Henrik.** Schliemann Henrik nagyon szegény családból született. Minden kincse fiatal-sága, törhetlen akarata, kitartása és becsvágya volt. Kereskedőnek állott, hogy vagyont szerezve tehessen valamit az emberiségért. Küzdelmét szerencse kísérte és siker; sokszoros millióssá lett. Közben, pihenő óráiban, a görög ós-kor tudományával foglalkozott, miben neje is segítette. Mikor dús gazdagon elhagyta az izgalmas kereskedői pályát, óriás vagyonát a tudomány hasznára, az óskor ismeretének előbbre vitelére akarta használni. Ásatni kezdett azon a helyen, ahol kutatásai után az ósrégi Mykene romjait sejtette. Tudományos törekvéseiben is szerencsés volt. Egy egész város romjait sikerült kiásatnia: az első várost, melyet ismerünk; a legelső civilizáció nyomait találta meg és tárta fel. Az ő révén tudjuk, hogy a görög szellem minden kincsének elemei kölcsonzóttek; a legrégebb művészi alkotásokon főként a babyloni és föníciai hatás érzik. Stílusának minden elemét kölcsön vette a görög, de a kölcsönadókénál nagyobb következetességgel fejlesztette, s teljes stílussá tudta összeolvasztani. A történettudomány s az életnek legnagyobb igazsága, a fejlődés elvé győzedelmeskedett az ő kutatásai révén. Mílliókat költött az ásatásokra, de a millióknál drágább kincset vásárolt rajta: igazságot, történelmi bizonyosságot. Kutatásait maga írta meg könyvalakban. S ez a szellem-óriás, az erkölcs és altruizmus e nagyszerű példája azzal mutatkozott be Tóth Bélának egy görög hajón: „Én semmi nagyt sem tettem. Nem vagyok semmi más, csupán modern nyugati agyvelő.” Kutatásának kincsei most jutottak el hű reprodukciókban a magyar közönséghez. Meghozta őket a „Nagy Képes Világtörténet” 32. füzeté, mely a szövegben bőven szól a mykenei kulturáról. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy kötet ára diszes felbörkötésben 8 frt; füzeteként is kapható 30 kr-ával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Nyilt tér.

(E rovat alatt közöltékét nem vállal felelősséget a szerkesztőség.)

Nyilt levél.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Tekintettel azon körülményre, hogy b. lapjának f. évi július hó 16-diki számában „Vendégloj botrány” cím alatt a napi hírek rovatának személyemre vonatkozólag téves információ alapult közlemény jelent meg, tisztelettel kérem a tisztelt szerkesztő urat, sziveskedjék alábbi soraimnak becses lapjának legközelebbi számában helyet adni, hogy az igazsághoz hiven tárgyalva, (valóban) a betrányos esetet, azt teljes világításban és a valósághoz hiven elmondhassam a n. e. közönség előtt. Prohászka Sándor budapesti fogtechnikus ur azelőtt 6 héttel érkezett városunkba, amely alkalommal Gazsa Samuné „Két Hattyu” szállodájában szállt meg, ahol én jelenleg mint szobaasszony alkalmazva vagyok. Prohászka ur abban állapotott meg velem, hogy itt tartózkodási ideje alatt, amelyet akkor meghatározni nem tudott, kiszolgálás, takarítás és törülköző-mosásért 7 frtot fog nekem fizetni havonta. Ezen megállapodás értelmében teljesítettem szolgálataimat 6 héten keresztül anélkül, hogy Prohászka ur időközben csak egy krajczárt is adott volna; 6 hét betel-tével az ismeretes estén levitette a podgyászát anélkül,

hogy engem értesített volna, holott tudta, hogy én felelős vagyok az összes butorért és óvadékom van rája, amelyből levonják a kárt, mit tett nekem; én tehát a szálloda kapujához lementem, hogy a kárt és a megígért bért tőle megkérjem, de nem volt idő rája, mert egy forintot nyomott a markomba. Erre én azt mondtam: „Doktor ur, ez az én megígért fizetésem? Ezért szolgáltam én ki az urakat 6 hétig?” Erre ő engem a legdurvább szavakkal sértett, amelyekkel csak egy nőt lehet sérteni, botját felemelte és meg akart ütni, evvel akart kifizetni; erre kijött özv. Gazsáné, kinek én elpanaszoltam a bajomat; erre ő azt mondta, hogy követeléseim jogos, mire ő özv. Gazsánét is a legdurvább kifejezésekkel illette és meglökte, amire ő özv. Gazsáné pofon ütötte; erre ő asszisztensével együtt Gazsánéra akarta magát vetni, mire a személyzett közbe lépett. Én részemről megtettem a följelentést becsületsértésért. Ezek előrebocsátása után törjön pálcát a nagyjedemű közönség és a sajtó, aki foglalkozott és foglalkozik ezzel az ügygyel. Én magam részéről a magamét védtem ott, amikor azt jogtalanul, sőt rosszakaratulag magukat intelligens embereknek nevezők megtámadják; mindenkor védeni fogom oly emberrel is, ki abban a pillanatban jelen volt és a szálloda kötelekétől távol allnak. Fogadja igen tisztelt szerkesztő ur szíves közléseért hálás köszönetemet. Maradok tisztelettel

Kollenez Hermina,

1870. 1—1

szobaasszony a „Két Hattyu” szállodában.

Szerkesztőség:

DR. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALÁN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

„Henneberg-selyem”

45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendeltek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér- és vámentesen, valamint házhoz szállítva, mintákat pedig posta fordultával küldenek: **HENNEBERG G. selyemgyárai** (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. — Sráczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. 1

Sz. 1795—1899. tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a székács-preszákai gr. kath. egyház végrehajtónak Dragos Tódor örökösai végrehajtást szenvedő elleni 102 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. járásbírósa területén levő Székács-Prezákai község határában fekvő székács-preszákai 90. számú tjkvben A + 1—23. r. sz. 231/1, 266/2, 365/2, 366, 457/2, 893/2, 926/2, 939/1, 1021, 1034/2, 1260/1, 1382, 1383, 1384, 1391/1, 1672/2, 1848/3, 1908/1, 1909/2, 2022, 2155/1, 2160/2, 2198/1, 2484/1, 2578/1, 2635, 2636/1, 2778/1, 2779/2. hr. sz. alatt foglalt ingatlanoknak a Mitea Niculaené szül. Dragos Mária, Zsiris Iláné sz. Dragos Florea, Dragos Juon és Kotirlea, Szamoilláné sz. Dragos Anna nevére felvett részére az árverést 668 frt 80 krtban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1899 évi szeptember hó 15-én d. e. 9 órakor Székács-Prezákai községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató és képviselője kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy is 66 frt 88 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elism. érvényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán, 1899. évi június hó 18. napján.

A vizaknai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság kiadóhivatala.

Sisszel,

kiadó.

1863 1—1

458—1898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság által Hada Dionisnak és Hada Juon elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 11 frt 60 kr tőke, 7 frt 50 kr már megállapított, valamint jelenlegi 5 frt 65 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedőnek a czelnai 43. sz. tjkvben A + 1—23. r. sz. 78, 79, 80, 83, 662/3, 930, 1123, 1129, 1204, 1205, 1503, 1504, 1703, 2061, 2071, 2115, 2118, 2233, 2256, 2454, 2635, 2761, 2762, 2798, 2799, 3020, 3036. hr. sz. ingatlanokból 1/2-ed jutalékára, melyből a 2. rend 662/3. hr. sz. fekvőt a kir. kincstár zálog visszaváltás-jog terhel, továbbá a 378. sz. tjkvben foglalt 627/62094. erdő és 377. sz. tjkvben 585/58500. legelőbéli jutalékára 142 frt 29 kr és a czelnai 44. sz. tjkvben A

+ 1—12. r. 81, 82, 712, 1247, 1258, 1261, 1702, 1704, 2596, 2597, 2646, 2778, 2779, 2800. hr. sz. ingatlanokból jutalékára a cselnai 377. sz. tjkben A + alatti legelőből 212 58500, a 378. sz. tjkben A + alatt erdőből 327 62094 d jutalékára 49 frt 15 kr, összesen 171 frt 44 kr megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés 1899. év augusztus hó 5-ik napján d. e. 10 órákor Czelnai községben fog megtartani.

Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre váltva után 3 egyenlő részletben 15, 30, 45 nap alatt minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatal, mint bírói letéltéztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe be fog számíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál és Muzsina község előljáróságánál tekinthetők meg.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyed, 1899. február hó 10-én.

1864 1—1

Csernátóni Vajda Péter,
kir. járásbíró.

Sz. 733—899. tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. jbiróság mint tkvi hatóság a marosludasi takarékpénztár végrehajtató javára Jákob Iliszé lui Juon és társai végrehajtást szándékozik ellen 105 frt tőke, ennek 1896. évi augusztus hó 20-ik napjától járó 8% kamatai, 9 frt 85 kr eddigi már megállapított, egy a jelenlegi 8 frt 50 krban meghatározott, valamint az ezután felmerülő költségek s ugyancsak végrehajtató javára bekebelezett 60 frt tőke s az ezennel csatlakoztatott nagyenyedi kiségitő takarékpénztár javára a lándori 13. sz. tjkben bekebelezett 250 frt tőke s jár kielégítése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. t.-cz. 146, 156, és 167. §-ai alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék (marosújvári kir. jbiróság) területén levő, a lándori 13. számú tjkben felvett s Jákob Iliszé nevében álló 226 l. hr. sz. szántóra 26 frt, a 251. hr. sz. kaszálóra 33 frt, a 275. hr. sz. kaszálóra 6 frt, az 577 2, 578, 579. hr. sz. szántó és kaszálóra 28 frt, a 15 2, 16 1 2. hr. sz. belsőre 258 frt, a 111 2. hr. sz. szántóra 90 frt, a 301 l. hr. sz. szántóra 9 frt, a 424 2. hr. sz. kaszálóra 23 frt, a 606 1 1. hr. sz. szántóra 18 frt, a 226 2 l. hr. sz. szántóra 13 frt, a 423. hr. sz. szántóra 29 frt, az 577 1 2. hr. sz. szántóra 10 frt, a lándori 36. sz. tjkben Jákob Vaszilika és neje Brodán Anikó nevében álló 64, 65, 66, 67. hr. sz. belsőre 468 frt, a 140. hr. sz. szántóra 119 frt, a 151. hr. sz. szántóra 8 frt, a 163, 164, 165, 166, 167. hr. sz. szántó és kaszálóból végrehajtást szándékozik Jákob Vaszilika rész jutalékára 100 frt 50 kr, a 267, 268. hr. sz. kaszálóra 11 frt, a 287, 288. hr. sz. kaszálóra 20 frt, a 302. hr. sz. szántóra 17 frt, a 343. hr. sz. szántóra 18 frt, a 364. hr. sz. szántóra 21 frt, a 407, 408, 409, 410. hr. sz. kaszáló és szántóra 94 frt, a 449. hr. sz. szántóra 170 frt, a 458. hr. sz. szántóra 73 frt, az 504. hr. sz. szántóra 50 frt, a lándori 85. sz. tjkben Korma Iliszia nevében álló 212 4. hr. sz. szántóra 12 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés 1899. évi augusztus hó 8-ik napján d. e. 10 órákor Lándor községében fog megtartani, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben, vagy a 3333/88. M. sz. rendelet 8. §-ában felsorolt óvadékképes értékpapírban az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Maros-Ujvárt, 1899. április 5-én.

1856 1—1

Csegezy,
kir. jbiró.

Sz. 736—899. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. jbiróság mint tkvi hatóság a marosludasi takarékpénztár végrehajtató javára Magyar József és társai végrehajtást szándékozik ellen 20 korona tőke, ennek 1898. évi március hó 17-ik napjától járó 8% kamatai, 12 frt 80 kr eddigi már megállapított, egy a jelenlegi 7 frtban meghatározott, valamint az ezután felmerülő költségek, továbbá ugyancsak végrehajtató javára bekebelezett 80 frt, 60 korona és 120 korona tőke s jár. s az ezennel csatlakoztatott nagyszabenyi „Albina” takaré- és hitelintézet javára bekebelezett 203 frt, Laurenczi András javára bekebelezett 100 frt, Asztalos Márton javára bekebelezett 100 frt, Asztalos Márton javára bekebelezett 24 frt és a kis-külföldi takarékpénztár és hitelbank javára bekebelezett 145 frt tőkék s járulékaik kielégítése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. t.-cz. 146 és 167. §-ai alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék (marosújvári kir. jbiróság) területén levő, az ozi 35 számú tjkben felvett s Kocsis Ferenc nevében álló 68, 69. hr. sz. belsőre 193 frt, a 233. hr. sz. szántóra 53 frt, a 247 2. hr. számra 7 frt, a 422 27. hr. sz. erdőre 35 frt, a 449—452. hr. sz. kaszálóra 197 frt, az 528. hr. sz. szántóra 8 frt, a 628. hr. számra 55 frt, a 837. hr. számra 20 frt, a 985 15. hr. sz. kaszálóra 18 frt, a 958 63. hr. számra 5 frt, a 986. hr. számra 10 frt, az 1048 l. hr. számra 8 frt, az 1050. hr. számra 80 frt, az 1095 l. hr. sz. szántóra 3 frt, az 1146 26. hr. sz. legelőre 41 frt, az 1176 hr. sz. szántóra 24 frt, az 1303, 1304. hr. számra 56 frt, az 1337, 1338. hr. számra 16 frt, az 1603. hr. sz. szőlőre 264 frt, az 1633, 1634. hr. sz. szántóra 15 frt, az 1757 26. hr. sz. legelőre 10 frt, az 1757 75. hr. számra 10 frt, az 1757 123. hr. számra 8 frt, az 1901. hr. sz. szőlőre 18 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés 1899. évi augusztus hó 14-ik napján d. e. 10 órákor Ozd községében fog megtartani, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy a 3333/88. M. sz. rendelet 8. §-ában felsorolt óvadékképes értékpapírban az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Maros-Ujvárt, 1899. április 5-én.

1858 1—1

Csegezy,
kir. jbiró.

1214. számhoz

tkkvi 1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Krisztina Hosztandin végrehajtónak Szoporán Juon végrehajtást szándékozik ellen 44 frt 60 kr s jár iránti végrehajtásos ügyében a Balázsfalva falusi 252. számú telekjegyzőkönyvben foglalt A + 1. r. sz. 29 a 2. hr. számú egész ingatlanára 400 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1899. augusztus 5-én d. e. 10 órákor Balázsfalva falu községében meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árverésen alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság telekkönyvi kiadóhivatala.
Balázsfalván, 1899. évi május hó 2-án.

1871 1—1

Haubensild Károly,
kir. jbir. telekkönyvi kiadó.

Sz. 1492—1899. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Harsány P. László végrehajtónak Prodea Györgye és társai végrehajtást szándékozik elleni 54 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. járásbíró területén levő Oláh-Bogát község határában fekvő oláh-bogati 249. sz. tjkben A + 2. 3. r. sz. 1171, 3424, 3425. hr. sz. a. foglalt, az o-bogati 250. sz. tjkben A + 4. r. sz. 2524. hr. sz. a. foglalt, az o-bogati 251. sz. tjkben A + 2. r. 870. hr. sz. a. foglalt, az oláh-bogati 252. sz. tjkben A + 2, 4, 7—13. r. sz. 798, 1271 l, 2488, 517, 1161, 1560, 1994, 2522 b, 1162. hr. sz. a. foglalt és az oláh-bogati 412 sz. tjkben A + 1. r. sz. 3164 6. hr. sz. ingatlanokra az árverést 976 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi augusztus 21-ik napján d. e. 9 órákor O-Bogát község házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók, a végrehajtató és képviselője kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 97 frt 60 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán, 1899. évi május hó 20. napján.
A vizaknai kir. járásbíró mint tkvi hatóságtól.

1867 1—1

Korinszky Győző,
kir. aljbíró.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynők, kik törvényszerűen megengedett sorsjegyeknek részletfizetésre való eladásával egy nagy pénzintézet (résztvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „Mercator” címén: Eckstein Bernát hirdetési irodájába Budapest, V., Fűrdő-utca 4. intézendők.

Első erdélyi kávé-szétküldési raktár!

KÁVÉ

5 kilós zsákokban bérmentve.
Árjegyzék.

	frt	kr
1 kiló Santos válogatott	1	20
1 kiló Jamaikai jóízű erőteljes	1	36
1 kiló Guatemala finom igen ajánlató	1	54
1 kiló Portorico közepeszerű finom	1	68
1 kiló Portorico legfin erős nagyszemű	1	86
1 kiló Ceylon finom	1	76
1 kiló Ceylon nagyszemű igen finom	1	98
1 kiló Cuba nagyszemű legfinomabb	2	08
1 kiló Aranyjáva zamatos	1	96
1 kiló Mocea valódi arabiai	1	98
1 kiló Gyöngy finom minőség	1	86
1 kiló Gyöngy nagyszemű kiváló min.	2	16

Postán utánvétellel vagy a pénz előleges beküldésével küld

PAPP LÁSZLÓ

Kolozsvárt, Theologia-épület. Telefon 212.

Egy öt kilós szállítmány összeállítható többféle kávéfajokból is. 1869 1—10

A szépség

emelésére és fentartására legkitünőbb, teljesen ártalmatlan, vegytiszta és zsírmentes készítmény a

Margit-Crème.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szüntet szeptől, májfoltot, pörpörést, pattanást, bőrtakát (mitesser) és minden más bőrbajt. Kiszimítja a ráncokat és himlőhelyeket, megkoros egyéneknek is üde, bájós arczszínt kölcsönöz.

Dr. Mosengeil és Metzger hírneves tanárok az arczon levő ráncokat massage által tüntetik el. Erre kiválóan alkalmas a Margit-Crème. Ha az arczot naponként Margit Crémével masszírozzuk, nemcsak a szeptől, májfoltok és egyéb arczszínt-lanságok tűnnek el, hanem a ráncok, himlőhelyek és egyéb rendellenességek, melyek öregség, gondok, betegség stb. okoztak.

Óvszer a nap és szél befolyása ellen.
Nappal is használható. Nagy tégely 1 frt, kicsi 50 kr.

Margit hölgypor 60 kr. Margit szappan 35 kr.
Margi fopép (Zahupasta) 50 kr.

Rosetter hajregenerator az ősz hajnak eredeti színét adja vissza, 1 frt.

Hajszókitő, bármily haját aranyzókére fest, 50 kr és 1 frt.

Tanochinin pomade, legjobb hajápoló és növesztő 35 és 50 kr.

Világosvári Bohus hajuszpedró dőlczeg, szép hajusz nevelésére, 25 és 35 kr.

FÖLDES KELEMEN

Arad, Deák Ferencz-utca 12.

Bel- és külföldi gyógyszerészi és higiénikus különlegességek, kötszerek, toiletté-czikkék raktára.

1—10 1854. Telefon 111. szám.

Raktár minden gyógyszerterában.
3 frton felüli rendelmények bérmentve küldetnek.

Az előpataki ásványos gyógyviz

a világ legelső égvényes vasas vizének ismerttetett el. Szénsav- és vastartalomra fölülmulja az eddig ismert összes vasas vizeket, nem vévén ki Pyrmont, Spaa és Schwalbachot is.

A vasas vizek közül az által tűnik ki, hogy hajtó-sókat tartalmaz és szén-savas natronra nézve fölülmulja az összes említett vizeket, mi által világhírű a gyomor jótékony hatására.

Gyógyító hatása az előpataki ásványos gyógyviznek különösen bevált: a gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorgöres, gyomorégésben, máj- és lépdagatokban, sárgaságban, epekövekben, egyáltalában gyermekeknél a szervezet ép és erős kifejlődését vas- és mésztartalmánál fogva meglepően elősegíti

Az előpataki ásványvizeket nem csak a betegek használják, egészséges embereknek is üdítő itallul szolgál s különösen borral vegítve a háztartásnál általános használatban van.

Kapható minden jelesebb fűszerkereskedés és vendéglőben.

Főraktár Nagy-Enyed, Gyulafehérvár, M.-Ujvár, Tövis és ezek vidékére:

SCHÖNBERGER MÓR urnál

Nagy-Enyeden, Magyar-utca 52. sz.

20—76 1823